

N:o 82.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 maj 1895.
 — — — — Andra Kammaren — 15 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen, angående ändring i stadgadt vilkor för åtnjutandet af de pensioner, som vid 1894 års riksdag beviljats åtskilliga vid statens jernvägsbyggnader anstälde tjenstemän.

(Statsutskottets utlåtande n:o 82.)

Till Konungen.

Uti en den 10 nästlidne april till Riksdagen aflåten proposition (n:o 55) har Eders Kongl. Maj:t, under åberopande af bilagdt utdrag af protokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva sådan ändring i det vid 1894 års riksdag för åtnjutande af de pensioner, som af Riksdagen beviljats åt afdelningsingenjörerne A. F. T. Fränkel och C. G. Forselius, öfveringenjörssassistenten G. A. Ingelman, afdelningsingenjörerne A. H. Grundström, O. T. W. Stanzén, L. G. F. Rundstedt och G. Ahlgren, materialförvaltaren L. A. W. Berg samt bokhållarne J. Andersson och A. J. Olsson, stadgade vilkor, att minskning i dessa pensions belopp icke måtte ifrågakomma i annat fall, än der den pensionsberättigade erhöile anställning å rikets stat eller vid jernvägs byggande för statens räkning, i hvilken händelse hans pensionsbelopp skulle för den tid, anställningen varade, minskas med ett belopp, motsvarande den nya aflöningen, eller, om denna uppginge till samma eller högre belopp, upphöra att utgå.

Beträffande nu ifrågavarande personer har Riksdagen från jernvägsstyrelsen inhemtat, att Ahlgren, Berg, Andersson och Olsson ännu icke lemnat sina befattningar vid statens jernvägsbyggnader, att Fränkel och Stanzén erhållit anställning vid byggandet af Umeå—Vännäs-banan och Ingelman vid flottans varf, att Forselius, Grundström och Rundstedt vore anställda vid jernvägsstyrelsens statistiska afdelning mot ett arfvode af 200 kronor i månaden, samt att ingen af samtliga dessa personer ännu begagnat sig af dem tillerkända pensioner.

Med hänsyn dertill, att de för ifrågavarande, vid statens jernvägsbyggnader förut anställda personer af Eders Kongl. Maj:t föreslagna pensionsbelopp af 1894 års Riksdag väsentligt nedsattes, har Riksdagen funnit någon förändring i villkoren för pensionernas åtnjutande vara med billighet öfverensstämmande. Men då, såsom upplyst blifvit, vissa af dessa personer erhållit tillfällig anställning hos jernvägsstyrelsen mot arfvoden, hvilka för år uppgå till 2,400 kronor och som de, derest Eders Kongl. Maj:ts nu förvarande framställning oförändradt bifölles, skulle få åtnjuta, utan att minskning gjordes i deras af Riksdagen beviljade pensioner, anser Riksdagen framställningen icke kunna oförändrad bifallas. Riksdagen finner väl, att icke hvarje anställning mot aflöning af statsmedel bör medföra motsvarande minskning i pensionsbeloppet, men någon gräns synes Riksdagen böra derutinnan bestämmas; och har Riksdagen i sådant afseende funnit lämpligen böra föreskrifvas, att, derest någon af ifrågavarande personer i följd af tillfällig anställning erhåller aflöning af statsmedel, uppgående till pensionens dubbla belopp eller derutöfver, pensionen skall upphöra att utgå och vid sådan aflönings uppbärande i öfrigt pensionen skall minskas så, att densamma jemte aflöningen icke uppgår till högre belopp än dubbla pensionen.

Riksdagen har därför medgifvit sådan ändring i det vid 1894 års riksdag för åtnjutandet af de ifrågavarande tjänstemän beviljade pensioner stadgade villkor, att, derest någon af dessa personer erhåller anställning mot aflöning af statsmedel, uppgående till pensionens dubbla belopp eller derutöfver, pensionen skall upphöra att utgå och vid sådan aflönings uppbärande i öfrigt pensionen skall minskas, så att densamma jemte aflöningen icke uppgår till högre belopp än dubbla pensionen.

Stockholm den 15 maj 1895.

Med undersåtlig vördnad.